

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členov senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **M.**, bytom D., X., proti žalovanému: **J.** so sídlom T., B., správca konkurznej podstaty úpadcu Z., a.s. v konkurze, Č., M. IČO: X., **o určenie poradia spornej pohľadávky**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 52 Cbi/6/2008-35 zo dňa 13.05.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 52 Cbi/6/2008-35 zo dňa 13.05.2008 **m e n í t a k**, že žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom konania náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 52 Cbi/6/2008-35 zo dňa 13.05.2008 rozhodol tak, že určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 251.021,- Sk je pohľadávkou proti podstate a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 07.04.2008, doručenu dňa 09.04.2008, domáhal určenia poradia spornej pohľadávky. Z predložených dokladov

a vykonaného dokazovania zistil, že žalobca si prihlásil pohľadávku do konkurzného konania, správca konkurznej podstaty mu ju poprel, na základe incidenčnej žaloby, mu bola pohľadávka vo výške 251.021,- Sk, titulom odškodnenia pracovného úrazu uznaná za nespornú, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2006. Vzhľadom na to, že správca konkurznej podstaty poprel žalobcovi poradie pohľadávky a to zaradenie pohľadávky ako pohľadávky proti podstate, žalobca podal na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici žalobu o určenie poradia spornej pohľadávky. Uviedol, že žalobca odôvodňoval jeho nárok z tej skutočnosti, že síce pracovný úraz sa stal dňa 08.02.1999, avšak tento nárok sa stal splatný až právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 35 Cbi/132/2005 dňa 05.06.2006, nakoľko dovedty nemožno hovoriť o splatnosti tejto pohľadávky, táto bola do momentu jej uznania za nespornú, iba uplatneným právom na náhradu škody z titulu odškodnenia pracovného úrazu a nebola uznaná ani úpadcom, ani správcom konkurznej podstaty. Citoval ustanovenie § 31 ods. 3 písmeno b/ zákona o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého pohľadávkami proti podstate sú pohľadávky podľa ods. 4, ktoré vznikli a sú splatné 3 mesiace pred vyhlásením konkurzu a v priebehu konkurzu. Ďalej citoval odsek 4 písmeno c/, podľa ktorého pracovnými nárokmi sú splátky náhrad za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, alebo pri uznaní invalidity, alebo čiastočnej invalidity, ak sa neuhrádzajú inak a nároky nákladov na výživu pozostalých, ak ide o náklady poskytované v súvislosti s pracovným úrazom, alebo chorobou z povolania. S poukazom na vysvetlivky k novele ods. 3, 4, konajúci súd uviedol, že pohľadávky proti podstate sú aj vymedzené pracovno-právne nároky, ktoré vznikli 3 mesiace pred vyhlásením konkurzu a po vyhlásení konkurzu. V danom prípade sa pracovný úraz stal 08.02.1999, konkurz bol vyhlásený na úpadcu dňa 07.06.2001, to jest úraz sa stal viac ako 3 mesiace pred vyhlásením konkurzu. Ďalej však uviedol, že pohľadávkami proti podstate sú aj pohľadávky, ktoré vznikli a sú splatné 3 mesiace pred vyhlásením konkurzu a v priebehu konkurzu. Z predložených dokladov zistil, že úpadca po vzniknutí pracovného úrazu odmietal úraz uznať ako pracovný úraz, z ktorého dôvodu nebol ani spísaný záznam o pracovnom úraze a taktiež, že správca konkurznej podstaty túto pohľadávku žalobcom prihlásenú, poprel. Až následne rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 35 Cbi/132/2005 zo dňa 29.05.2006, ktorý sa stal právoplatný 05.06.2006, bola pohľadávka určená za nespornú. Konajúci súd zistil, že žalobca správcovi zaslal urgencie na odškodnenie pracovného úrazu z 09.10.2006, na ktoré správca konkurznej podstaty nereagoval. Z listu zo dňa 08.06.2006 konajúci súd zistil, že žalobca predložil správcovi konkurznej podstaty rozsudok č.k.

35 Cbi/132/2005 zo dňa 29.05.2006 a žiadal vyúčtovanie jeho pohľadávky, na čo správca tiež nereagoval. Na základe takto vykonaného dokazovania súd mal za to, že pri pohľadávke žalobcu možno mať za preukázané, že táto pohľadávka sa stala splatnou až v priebehu konkurzu, a preto jej patrí poradie pohľadávky proti podstate, v zmysle vyššie citovaných ustanovení o konkurze a vyrovnaní. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi, ktorému trovy nevznikli žiadne trovy nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote sa odvolal žalovaný, podaním doručeným súdu 10.07.2008 a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrh na začatie konania zamietnuť. Podľa žalovaného pohľadávka žalobcu vznikla ešte v roku 1999, nakoľko pracovný úraz sa stal 8.2.1999, a preto s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1 písmeno g./ zákona o konkurze a vyrovnaní sa táto pohľadávka stala najneskôr splatnou 7.6.2001. Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 35 Cbi/132/2005 má podľa žalovaného iba deklaratórny charakter a samo o sebe nezakladá nárok žalobcu na ním uplatňovanú pohľadávku. Toto rozhodnutie podľa žalovaného iba vyriešilo situáciu, či žalobca má pohľadávku voči úpadcovi, alebo nemá, keďže žalovaný pohľadávku poprel, ale nemá konštitutívne účinky. Z tohto dôvodu nemožno povedať, že žalovaná pohľadávka žalobcu vznikla po vyhlásení konkurzu, pretože ak by tomu tak bolo, žalobca by si nemohol pohľadávku prihlásiť do konkurzu konkurznou prihláškou, keďže podľa názoru súdu jeho pohľadávka vznikla resp. stala sa splatnou (čo by bolo v rozpore s ustanovením § 14 ods. 1 písmeno g./ zákona o konkurze a vyrovnaní) až po vyhlásení konkurzu. Uviedol, že je potrebné rozlišovať medzi existenciou pohľadávky a neochotou dlžníka takúto pohľadávku zaplatiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného vyhovel.

Predmetom odvolania je posúdiť správnosť rozhodnutia, ktorým prvostupňový súd určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 251.021,- Sk vzniknutá titulom odškodného z pracovného úrazu, ktorý utrpel žalobca 08.02.1999, ale tento nárok sa stal uznaným až na základe právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 Cbi/132/2005 05.06.2006 je pohľadávkou proti podstate. Spornou otázkou v danom prípade je, či pohľadávka žalobcu prihlásená do konkurzu konkurznou prihláškou a správcom

konkurznej podstaty, popretá dňa 26.04.2005, vznikla po vyhlásení konkurzu a stala sa splatnou až v priebehu konkurzu, na základe rozsudku právoplatného dňa 05.06.2006, a preto jej patrí poradie ako pohľadávky proti podstate.

Z ustanovenia § 31 ods. 3 písmeno a/ zákona o konkurze a vyrovnaní vyplýva, že pohľadávkami proti podstate sú pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a sú splatné v priebehu konkurzu a podľa písmena b/ citovaného ustanovenia pohľadávky podľa odseku 4, ktoré vznikli a sú splatné tri mesiace pred vyhlásením konkurzu a v priebehu konkurzu.

Základnou otázkou pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia je, či prvostupňový súd dospel k správne názoru, že splatnosť pohľadávky posudzoval na základe skutočnosti, kedy bola táto pohľadávka uznaná za nespornú súdom v incidenčnom konaní, ale nie momentom, kedy k pracovnému úrazu, následkom ktorého žalovaná pohľadávka vznikla, došlo.

Odvolací súd sa nestotožnil s vysloveným právnym záverom prvostupňovým súdom, že žalobcova pohľadávka vznikla pred vyhlásením konkurzu a stala sa splatnou až v priebehu konania, na základe právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 35 Cbi 132/2005 zo dňa 29.05.2006. Týmto rozhodnutím sa záväzne zistila existencia uplatneného práva na odškodnenie z pracovného úrazu, teda povinnosť žalovaného odškodnenie žalobcovi zaplatiť. Právoplatnosťou tohto rozhodnutia sa odstránila spornosť, či žalobcovi právo na odškodnenie vzniklo, alebo nevzniklo. Jednoznačne však táto pohľadávka titulom odškodného za pracovný úraz, ktorý sa stal pred vyhlásením konkurzu, vznikla vtedy, keď k pracovnému úrazu došlo, teda pred vyhlásením konkurzu, a nie v priebehu konkurzu, ako konštatoval prvostupňový súd. Z uvedeného je zrejmé, že prvostupňový súd nesprávne konštatoval, že pohľadávka žalobcu sa stala splatnou až v priebehu konkurzu, a preto jej patrí poradie ako pohľadávky proti podstate. Fakt, že žalobca si právo na zaplatenie sumy 251.020,- Sk prihlásil konkurznou prihláškou konkurzného veriteľa, potvrdzuje, že pohľadávka nevznikla v priebehu konkurzu. Aj zo zápisnice z prieskumného pojednávania vyplýva, že správca konkurznej podstaty poprel žalobcovi túto pohľadávku s poznámkou, že v prípade, že by nebola označená za spornú, by išlo o pohľadávku so zaradením do 1. triedy. Tento fakt sporný nie je a pokiaľ prvostupňový súd

v napadnutom rozhodnutí označil túto pohľadávku ako pohľadávku proti podstate s odkazom na ustanovenie § 31 ods. 3 písmeno a/ zákona o konkurze a vyrovnaní, pochybil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 52 Cbi 6/2008-35 zo dňa 13.05.2008 podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobu o určenie poradia zamietol.

Úspešnému žalobcovi trovy v odvolacom konaní nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Jana Zemaniková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková